

Θεοδόσης Τάσιος

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ, ΟΜΟΤΙΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΜΠ

«Ο Διόλκος, ως ιστορικό σύμβολο της συλλογικότητάς μας, πρέπει να αποκατασταθεί»

Ένα αρχαιότατο και διεθνώς πρωτότυπο έργο, ο Διόλκος της Κορίνθου, μοναδικός συνδυασμός ναυπηγικής και μηχανικής, πάνω από τον οποίο πέρασαν πλήθος εμπορικά και πολεμικά πλοία. Ο καθηγητής Θεοδόσης Τάσιος επισημαίνει τον επείγοντα χαρακτήρα της διάσωσης αυτού του μνημείου εθνικής σημασίας. **Μας μιλάει ακόμα για το πολιτισμικό παρελθόν που εμπνέει σήμερα την ελληνική ναυτιλία, για τον ηθικό βίο, για την αξία του καλού παραδείγματος**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΕΥΑ ΚΟΥΤΡΑ

Κύριε Τάσιε, ποια είναι η συμβολή του Διόλκου της Κορίνθου στη μελέτη της αρχαίας ελληνικής τεχνολογίας; «Ο Διόλκος της Κορίνθου συνιστά άλλη μια χειροπιαστή απόδειξη της τεχνολογικής νοσητροπίας των αρχαίων Ελλήνων: Η τόλμη τους να συλλάβουν και να πραγματώσουν ένα τέτοιο φιλόδοξο σχέδιο αποδεικνύει την ωριμότητα των Ελλήνων στην ανάπτυξη της ναυπηγικής, των μηχανημάτων έλξης και ανύψωσης, και της οδοποιίας».

Τι προβλέπει η μελέτη προστασίας και ανάταξης του Διόλκου; «Η μελέτη αυτή προβλέπει: α) τις εγκαταστάσεις και τον εξο-

πλισμό που απαιτούνται για την εντόπιση και την ανέλκυση των βυθισμένων πλακολίθων του αρχαίου έργου, β) τα έργα υποδομής για την αποκατάσταση του υποβάθρου, καθώς και γ) τα έργα προστασίας του αποκαταστημένου Διόλκου από τους κυματισμούς του πορθμού και τις ενδεχόμενες μελλοντικές κατολισθήσεις».

Ποια τα προβλήματα στην πραγματοποίησή της;

«Δεν υπάρχουν τεχνικά προβλήματα για την πραγματοποίηση της μελέτης αυτής. Έχει μάλιστα προβλεφθεί στις προδιαγραφές η αρμονική σύμπραξη του αναδόχου του έργου και των επιτόπου στελεχών της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας».

Εικόνα της διώρυγας από το Σαρωνικό. Η κατασκευή του Διόλκου ήταν επιβεβλημένη εξαιτίας της αδυναμίας να διανοιχθεί η διώρυγα. Κατά κάποιο τρόπο λειτούργησε σαν πρόδρομος της. Η πρώτη σοβαρή προσπάθεια διάτρησης του Ισθμού έγινε από το Νέρωνα το 67 μ.Χ. Ακολούθησε ο Ηρώδης ο Αττικός, ο οποίος εγκατέλειψε το έργο αμέσως. Τελικά, η διάνοξη της διώρυγας, συνολικού μήκους 6.343 μέτρων, άρχισε το 1882 και ολοκληρώθηκε το 1892. Φωτ. Α. Ευ. Παπαφωτίου, από το βιβλίο του «Ο Διόλκος στον Ισθμό της Κορίνθου»

Διόλκος, ένας μοναδικός στεριανός δρόμος караβιών

Πενήντα οχτώ χρόνια πέρασαν από τότε που ξεκίνησε η ανασκαφή του Διόλκου της Κορίνθου. Εντούτοις, μέτρα προστασίας και συντήρησης του μοναδικού αυτού μνημείου αρχαίας τεχνολογίας δεν έχουν ακόμα ληφθεί. Στο μεταξύ, υφίσταται φθορές, διάβρωση και ήδη ένα μεγάλο τμήμα του βρίσκεται στο νερό. Ο κίνδυνος να καταστραφούν τα σπαράγματα που διασώζονται οδήγησε στη σύνταξη μελέτης η οποία τεκμηριώνει την κατάσταση του Διόλκου, γνωμοδοτεί για άμεσα μέτρα προστασίας και προβλέπει την ανάταξη και προβολή του. Η μελέτη αυτή εκπονήθηκε μετά από εισήγηση του καθηγητή Θ.Π. Τάσιου προς τη γενική γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού. Ανατέθηκε στην Εγνατία Α.Ε., συντάχθηκε από τον κ. Αζοράκο, επίκουρο καθηγητή του ΕΜΠ, και ελέγχθηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού. Τώρα μένει να ολοκληρωθεί η περιβαλλοντική μελέτη, και θα ακολουθήσει η αναζήτηση πιστώσεων για τη δημοπράτηση του έργου. Η καθυστέρηση της έγκρισης είναι πολύ μεγάλη, αν λάβουμε υπόψη τη φύση και τη σημασία του έργου. Όλες αυτές οι διαδικασίες απαίτησαν και απαιτούν χρόνο δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τον επείγοντα χαρακτήρα της αποκατάστασης του Διόλκου.

Ήταν μεγάλη η σημασία αυτού του έργου της αρχαιότητας. Για 1.500 χρόνια, όταν δεν υπήρχε ο πορθμός, επέτρεπε τη μεταφορά πολεμικών και εμπορικών πλοίων από το Σαρωνικό προς τον Κορινθιακό Κόλπο και αντίστροφα, εξασφαλίζοντας μ' αυτό τον τρόπο στους ναυπλομένους εξοικονόμηση χρόνου και ασφάλεια, καθώς τους απάλλαζε από τον επικίνδυνο και πολλών μιλίων περίπλο της Πελοποννήσου.

Η κατασκευή του Διόλκου έγινε περίπου το 600 π.Χ., πιθανόν από τον Περίανδρο, τύρανο της Πλουσίας και ευημερούσας